

ЦѢНАТА

на
в. „НЕДѢЛЯ“

е:

Въ България за год. [52 бр.] 6 лева

За шестъ месеци 3.50

„ три „ 2 —

ВЪ СТРАНСТВО:

За година 8 лева

„ шестъ месеци 4 „

„ три „ 2.50

Неплатени писма не се приематъ.

Абонамента въ предплата.

Единъ брой 20 стотинки.

НЕДѢЛЯ

ВСИЧКО

Що се отнася до вѣстника:
писма, ржкописи, пари и пр.,
да се испраща до редакцията
въ Плѣвентъ.

Неупотребени ржкописи връщатъ се обратно, само ако сж придружени съ нужднитъ за това пош. марки.

За обявленията на сжд. пристави се плаща по 5 ст. на дума, ако се публикуватъ по три нжти, по 3 ст. За частни по 5 ст. на дума въ 4-та страница, а за първата по 10 стот. За срочни (шестмѣсечни или годишни) обявления се правятъ важни отстъпки.

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ИКОНОМИЧЕСКИ И КНИЖОВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

СКРЪБНО ИЗВѢСТІЕ

Съ душевна скръбъ и съкрушено сърдце, извѣстяваме на всички сродници, приятели и познайници, че обичната ни и незабравима: Сърруга, Снаха и Майка

ТОДОРИЦА

слѣдъ три дневно болѣдувание на 2 Октомври 1895 г. въ 9 ч. 25 м. сутринта предаде Богу духъ на 26 годишна възраст, като остави всички ни въ неутѣшима скръбъ.

Опѣлото на покойната се извърши на 3 Октомври въ 2 часа по обѣдъ въ църквата СВ. „НИКОЛАЙ“, а погребението въ градскитъ гробища.

гр. Плѣвентъ, 2 Октомври 1895 год.

ДЪЛБОКО - СКЪРВАЩИТЪ:

Сърругъ: Тодоръ Хр. Икономовъ, Свекърва: Тодора Синъ: Христо и Дъщеря: Елена. Тодорица.

Плѣвентъ, 7 Октомври 1895

Предъ камарата.

Обикновено става въ всичкитъ конституционни държави по жива борбата мѣжду партиитъ, които се борятъ за властта, кога наближава отваряне на камарата. Тогава една отъ друга се надприварватъ, коя по майсторски да се препоръча, било предъ съмислениците, било предъ противниците си за да ги убѣди за вглъдоветъ, които предполагатъ да прокарва ако би стъпила на властъ. Естествено, че който се намѣрва въ опозиция всѣкога ще намери по нѣщо да обвини властующата партия, било че тя не е изпълнила нѣкоя частъ отъ програмата си, било че законитъ нарушава, или че тѣзи закони, които създава не сж подходящи за народътъ за когото се правятъ. Твърдѣ на рѣдко се подигатъ въпроси, които иматъ интересъ за нѣкое коренно преобразување или измѣнение въ държавния строй — измѣнение основния законъ. Така е на западъ. У насъ обаче, друго става, като по малка държавица, паднала на кръстопѣтъ и като народъ не до толкова подготвенъ за такъвъ широкъ животъ, ставатъ по често промѣнения. Въ продължение на единъ периодъ отъ 16 години, ние измѣнявахме, суспандирахме на нѣколко пжти основния законъ. А ако се падне нѣкой *Стамболовъ*, тогава и мисль, не може да става за основенъ законъ. При такова не нормално положение у насъ е ставало и измѣняване на конституцията. Иматъ прочие пълното право, нашитъ политически мжже, които сж стоели стдмичени отъ властта съ години да си кажѣтъ мнѣнието по основния законъ: имали нужда за да бжде измѣненъ и въ кои именно части? Така, не много отдавна опозиционитъ вѣстници, особено „Народни Права“ „Съгласие“ „Гласъ“ Ст. Пл. особенно първитъ расчепкаха въпроса за 38 чл. отъ Конституцията, тамъ гдѣто се говори за вѣрата на наслѣдника. Ние, които подържаме, искренното подобрене съ Велика Руссия, сме биле всѣкога въ защита на нашата бащина вѣра Православната, та и всѣкога когато ни сж е паднало случай да говоримъ по подобрене

то съ Руссия, и за да се консолидира дѣлото у насъ съ Господаря, трѣбва *безъ друго*, наслѣдника да бжде кръстенъ въ бащината ни вѣра.

В. „Знаме“ въ общность, счита че този въпросъ не билъ толкова важенъ понеже и да се кръстятъ престолонаслѣдника пакъ Руссия нещѣла да утвърди положението на България. Ние глѣдаме по друго яче на въпроса макаръ, че и „Свобода“ да се лигави колко ще, защото тя докара страната въ този хаусъ, който само едно задружно дѣйствие на нашитъ партии може да искара.

Спорѣдъ насъ „Народни права“ „Съгласие“ твърдѣ добръ поставятъ въпросътъ, че за да се искара положението, трѣбва покрѣпчението, трѣбва измѣнението, именно това, което не е станало по желанието на Бъл. Народъ. Господаря е разбралъ вече, че тукъ е спасението, ако направи тази постъпка нашата освободителка, безъ която трѣбало да е разбралъ, че неможемъ да съществуваме, ще се увѣри, че Н. Ц. В. показва на дѣло, че мисли да господарува на България.

Тѣй поставенъ въпроса Цанковиститъ и Радославиститъ, вѣрваме и съѣдиниститъ, ще се потрудятъ, заедно съ всичкитъ партизани на Г. Дръ Стоиловъ, който е билъ противъ имѣнението на 38 чл. въ времето на Стамболовъ, ще да убедятъ Господаря, въ голата истена, че ако искаме да имаме *династия* и да бжде тя обична отъ народа и да ѣх поглѣдне Руссия съ освободителско око, трѣбва бжджция ни Господаръ, да бжде православенъ, да бжде възпитанъ въ български духъ и отъ чисти българи, а не по традициитъ на други държавни мжже отъ други народности, отъ които освенъ зло, Славянитъ а въ частностъ българитъ не сме виждали друго. Като се присаединяваме и ние къмъ това общо дѣйствие, ние отъ сега поздравяваме Г-да Народнитъ ни Прѣдставители съ добръ успѣхъ.

ЛѢТОПИСЪ

Прѣди нѣкой день Негово Високо Преосвященство Митрополитъ Климентъ, напусналъ столицата и заминалъ за епархията си - Търново. Прѣди обаче да иди за епархията си, шялъ да иде на гсете у Митрополита Константина въ г. Враца. На испрашанието му пѣз София, придружавали го най-виднитъ Софийски граждани до моста на р. Исѣръ. Дѣдо Климентъ, на прощаване казалъ слѣдующето: „Господа, послѣднитъ думи, които ще ви кажъ прѣди тръгването, сж тия: Вѣрвайте и очаквайте скорото примирение наше съ велика Руссия. Азъ отъ Руссия дойдохъ съ това убѣждение и съ тая пакъ твърда надѣжда отивамъ при паството си, да му занесѣ редостната вѣстъ. Въпрѣки прѣиятствията, ние ще вѣстѣржествуваме!“

Тѣзи думи мислимъ, се доста ясни, за да се разбере още еднажъ, че работитъ за помирението ни сж въ редъ. Това иде да утвърди, че разговора, който бѣше обнародванъ въ Пещен, вѣстникъ е вѣрно изложенъ. Ние вѣрваме въ думитъ на Н. В. Преосвященство, защото, той е лицето, на когото най-голѣмото довѣрие има Велика Руссия.

Въ началото на Октомври мѣсецъ, ще посѣти градътъ ни Н. В. Преосвященство, Митрополитъ Константинъ. Ималъ да освятава нѣкои църкви, като въ Червенъ-Брътъ, Вълчи-Трънъ и другагъ.

Въ по миналий си брой, ние обнародвахме единъ разговоръ съ г. Цанкова. На запитванията, които нация сътрудникъ отправилъ г-ну Цанкову, дали е било истена, че съществува споразумение мѣжду Цанковиститъ и Радославиститъ, г. Цанковъ, утвърдилъ, като указалъ и условията.

Този разговоръ в. „Народни Права“ иди днесъ въ брой 108 да утвърди, само съ тази разлика, че Радославиститъ биле се съгласили да работятъ по чл. 38 отъ Конституцията, а колкото за другитъ влядове, „правата“ отричатъ.

Ние искамахме едно очудване, какъ е могълъ да става компромисъ мѣжду руссофили и русофоби, като намекнахме даже, че ако би г. Цанковъ допустне такъвъ компромисъ, трѣбова да заключимъ, че или Радославиститъ сж се прекръстили, или се гони цѣль — властта. Обаче, ние виждаме, че само по единъ пунктъ станало съглашението. „Съгласие“ обаче, пѣе и по друга пѣсенъ, той съвѣтва сгропировка, за да се пждѣтъ консерваторитъ, като анелира и къмъ нашия в. „Недѣля“.

В. „Недѣля“ е билъ всѣкога за споразумѣние разнитъ партии у насъ за задружна работа, така и за искренното подобрене въ Велика Руссия, като е вѣрвала, че само подъ покровителството ѣ, ние българитъ ще бждемъ мошци. Отъ никакви немци, и англизи, помощъ не трѣбва да стачкаме, защото отъ тѣхъ освѣнъ зло, България не е виждала друго. Като сме биле за подобренито съ Руссия, искали сме и искаме, България да има династия чисто православна, това е искренното желание на всѣкъ българенъ, който цѣни религията си. Прочие, по този случай, и ние се присѣдиняваме, къмъ такова съглашение за единодушно дѣйствие въ камарата, като вѣрваме и знаеме, че и шефа на народната партия г. Дръ Стоиловъ, е за измѣнението на 38 чл. отъ Конституцията, понеже е билъ противъ, когато се измѣняваше при Стамболова. Като руссофили, насъ ние драго, че Радославиститъ идатъ да познатъ една истена, че безъ това условие България не ще вирей.

И наистена, какъ ще се гледа Князъ наслѣдникъ - католикъ! Българитъ, въобще мразятъ католицитъ и не искатъ въ палата да влязѣтъ разни келавщини, съ боси крака и броеници, когато ние си имаме Господствующа вѣра и сме господари на страната, и защо и каква толкова голѣма необходимостъ има, гдѣто и наслѣдника да остане католикъ? Ние мислимъ и тѣй трѣбва да бжде, че е повече отъ достаточна Княза да си остане въ вѣрата която е кръстенъ, а неговия наслѣдникъ, който остава за Династия вечъ роденъ, на Българска земя, трѣбва да бжде православенъ.

Папата и да се сърди, България не ще пропадне. Италия, гдѣто живѣй той, му отне свѣтската властъ, а ние се страхуваме, че шялъ да се разгневи! Н. Ц. Височество, е разбралъ най-добръ, желанието на Българитъ, та вѣрваме, самъ не ще противодѣйствува на това искрено желание. Всѣко упорство е въ вѣда на династията, вѣрда и за отечеството. Това е наше искрено желание за това и ние ржкопляскаме за зетата инициатива на нашитъ партии и фракции, стига тѣ да се ржководѣтъ отъ искрено желание, а не отъ задни мисли, увѣрени сме че ще сполучатъ, защото нече има Българенъ, който да иска България да има Католическа династия.

ГРАДСКИ НОВИНИ

Въ продължение на единъ мѣсецъ учителитъ въ града бѣха мирни, защото клякаря Георги Гановъ, дѣсната ржка ва Т. Табаковъ, отсѣтствувахе. Сега съ завръщанието си този партизанинъ се е заелъ да играе

роля на голѣмъ чѣловѣкъ мѣжду другаритѣ си. За да си даде повече значенио и тежестъ постоянно се хвали, че често билъ виканъ на ауденция отъ Г-нъ Величкова, когото, за да не онизи своето достоинство! не ще нарече и министръ, а ми просто Г-нъ Величковъ. Такава ауденция ималъ и напоследенъ пътъ, когато щѣлъ да заминава отъ София. за тази ауденция, която ималъ у кабинетътъ на Г-нъ Величкова билъ виканъ съ особенъ човѣкъ. Чудни дѣла твоя Господи! Чуйте и знайте Вий Караивановъ и осиговски, съ какъвъ човѣкъ имате расправий! Вашитѣ дѣца, още за много врѣме не ще иматъ смѣлостта да излѣзатъ на пътя отъ хулитѣ на този прѣтепциозенъ и грубъ триклассникъ, който за срамъ на града, не знае, защо се държи още за учителъ и не му се даде мѣстото, гдѣто заслужава да бѣде? Ний обръщаме внимание на началството му да слѣди за скандалозното поведение на този Господинъ, и когото се отчислятъ учители, като Пацова, защото земали участие въ изборитѣ въ Бѣла — Слатина, а сега нито дума за партизанство, то прѣди всичко трѣбва да се уволни този, поразитѣ, който освѣнъ съ партизанство съ друго нищо не се занимава.

Прѣди нѣколко дѣна се завърна въ града ни натрапени на учителитѣ отъ Шѣвненското Учебно Окръжие отъ бившии инспекторъ Зогравики кандидатъ за Висшия Учебенъ съвѣтъ, Г. Гановъ понеже законно избрания тогава Хр. Стоевъ, не се ползувалъ съ благоволенieto на началника си, Отъ добититѣ ни свѣдения се установява, че този кандидатъ, Г. Гановъ, толкова много говорилъ, толкова много расъждавалъ по разнитѣ законопроекта, които се разгѣждали въ съвѣта, че не оставало редъ за други да викатъ „большинство“, „большинство!“ и да биждатъ рѣка прѣди него. Сжщий слѣдъ завръщанieto си се хвалилъ, те спестилъ 400 лева, които вложилъ въ Раховската землѣделческа касса, като показвалъ и расписката за тѣхъ. Отъ това се вижда, че горѣщото желание на този стамболистъ, партизанинъ учителъ е било да печели пари, а не да пренесе една каква да е полза на своитѣ другари, учители, чиито интереси е отишелъ да защитава. Срамъ за доброто име учителъ, което има очи още да носи.

Получели сме изъ града свѣдѣния, които свѣдѣтелствуватъ за доста печални фактове относително нѣколко смъртни случая прѣзъ тази година на млади булки, и дѣца вслѣдствие на раждане и отъ невежеството на нашитѣ баби, за първитѣ и неопитностъ на родители за вторитѣ, за което горѣщо прѣпорѣчваме на жененитѣ млади наши чети да се заинтересуватъ и прочитатъ съчинението на Доктора Ив. Драгомировъ подъ заглавие: „Учение за физическото възпитание на дѣцата“ издание 1895 год.

Мислимъ, че е врѣме вече да се откажемъ отъ мечешкитѣ услуги на нашитѣ невежи баби и, за да избѣгнемъ семейнитѣ немензми нещастия, да прибѣгваме къмъ помощта на медицината поне въ града, ако неможемъ въ селата.

Ще забѣлжимъ, че въ града ни миналата пролѣтъ бѣше се настанила една акушерка, дали е тя и до сега е тукъ, съмняваме се защото да си кажемъ правичката че сме на брашното ефтели, а на трицитѣ скъпи

ВЪНКАШЕНЪ ОТДѢЛЪ

Германия. Празнуването въ память на одържанитѣ въ 1870 год. побѣди, се още продължаватъ. Въ дѣна на тържественото празнуване 25 годишнина на Седанския бой императора Вилхелмъ II на парадния банкетъ, грѣмогласно пи наздравица въ уважение къмъ доблѣстѣта на сражавшитѣ се противъ германскитѣ армий французски войски. Французския печатъ искалъ съмнѣние да не би Седанския юбилей, съ толковото празници, да се ознаменува съ нѣкой епизодъ който може дълбоко да осѣрби самолюбieto на Франция.

АВСТРИЯ

На 20 Септемврий Галицкия Губернаторъ Графъ Бадени, който като свърши благополучно изборитѣ за сейма въ полза на нѣмцитѣ, получи назначението си президентъ министръ и на Вътрѣшнитѣ Дѣла Въ това министерство има и вторъ м-ръ по народностъ полякъ Билински на Финанситѣ. До колкото се знай Графъ Бадени, се глѣда отъ всичкитѣ партии особено отъ чехитѣ съ добро ако, та възможно е да му даждатъ помощта си въ камарата, стига ако бѣдели за това поканени.

Преговоритѣ, които водятъ нашитѣ дѣлегати въ Вѣна, по митното право, както се види отъ Вѣнскитѣ вѣстници, щели да са прекъснатъ, подъ предлогъ, че нашитѣ делегати биле ужъ много вискателни, искали да увеличатъ митото съ 30 % когато, нашитѣ благодѣтели нѣмцитѣ, не искали и да чуятъ. Г-нъ Начевичъ, билъ заминалъ за Вѣна по тѣзи работи.

Италия и Франция. Отношенията между тѣзи двѣ държави за последнитѣ нѣколко години сж почти натѣгнати. Италияскитѣ висши класове негодуватъ на французитѣ, понеже последнитѣ неотколѣ се отказали отъ италиано — тунския договоръ. По поводъ на есатиата въ, Лепръ въ която се говори за възможността на съглашенията съ Италия по този въпросъ, Italie прави разни прѣдположения: Африканския кокалъ неудържимо маме

къмъ себѣ си Италиянитѣ, но уви! за него сж потребни пари и войска, а отъ къмъ паритѣ Италия, както е извѣстно, съвсѣмъ я не бива. При всичко това Италиянитѣ иматъ намѣрение да испитатъ силитѣ си и да наложатъ рѣка на Абисиния.

Азиска Турция. Политическия хоризонтъ отъ тѣзи страна все още неможе да се разчисти. Споредъ извѣстията отъ Цариградъ, великия везиръ далъ окончателни инструкции на Шакиръ паша да замине за Анадолъ заедно съ Данишъ — ефенди инспектора по реформитѣ въ Армения, по прѣдставителитѣ на държавитѣ не се удовлетворили отъ тази мѣрка и биле недоволни отъ испращанieto съ тази миссия Шакиръ — паша.

РОМАНИЯ

Спорѣдъ новинитѣ, които романскитѣ вѣстници ни донесоха, въ кабинета на Г. Катарджку, сжществува разногласие. Министритѣ Кириѣ, Моргилмонъ и Германи си давали оставката, подъ предлогъ, че ужъ биле уморени и търсели спокойствие. Това не е вѣрно, защото тѣ сж много по млади отъ колкото стария Катарджу. Обяснява се това, че Г. Катарджу билъ обиденъ отъ обстоятелството, че двама негови съмисленици и тѣ Галацъ Ресу и Робеску сж биле осъдени за взятка и др. кални афери, а това осъждане, се било дължало ужъ на Г. Маргиломанъ Мин. на Правъ, които по влиялъ на сждитѣ. Туй послужило за подбаванне авторитета на старитѣ консерватори, на които е шефъ Г. Катарджу, днешний президентъ. Министритѣ, които си даватъ оставкитѣ, сж отъ жунимиститѣ — младитѣ консерватори, които сж стремели да образуватъ еднореденъ кабинетъ, като зематъ и отъ либералитѣ на Братановата фракция, които по скоро сходяли по политика особено важншната, като подържатели на тройний съюзъ.

ГЪРЦИЯ

Прѣобразуванieto

Издающия се въ *Булгарскъ* Гръцкый вѣстникъ „Патрисъ“ въ бройтъ си № 1380 отъ 30/12 Октомврий н. г. е напечаталъ слѣдующий разговоръ що е ималъ единъ редакторъ на единъ Атинскый вѣстникъ съ Г-на Стефана Драгуми, нарѣченъ и Македонскый, главний водителъ на партията трикуни и бившии много години министръ на Вѣншнитѣ дѣла въ Гърция.

Какво мислите Г-не Драгуми, казалъ редактора, за приспособленieto на 23 членъ съ Берлинскый трактитѣ въ Македония, заратъ когото пишатъ и дѣйствуватъ днесъ Българитѣ?

Г-нъ Драгоми отговорилъ:

Подъ никакъвъ начинъ не ни понася приспособленieto на 23 членъ отъ берлинскый трактатъ въ Македония, чрѣзъ който се отгѣня единъ видъ *Самоуправление* прилично горѣ — доле на Критското.

Защо? Ви моля

Както знаеме много добръ, Македония се дѣли на три части или пояса: южната, която е чисто Гръцка, сѣверната, която е чисто Славянска и срѣдната която

ПОДЛИСТНИКЪ

Защо се опойватъ хѣрата.

Пѣвдо отъ Л. Н. Толстой (продължение)

Влиянието на опойванieto върху замисъла за прѣстѣпленieto.

„Но нима такова малко и нищожно измѣнение въ човѣшкия темпераментъ, като слабо опойване, което може да направи човѣкъ отъ умѣренно употребление на вино и тютюнъ, може да въспроизведе нѣкакви значителни послѣдствия? Разбира се, че ако човѣкъ пуше много опиумъ или тютюнъ или се напие съ вино така щото пада и изгубва разсѣдка си, то послѣдствията отъ такова опивание могатъ да бѣждатъ доста важни, ала това, че човѣка се намира подъ незначително дѣйствие на опиванieto, никакви послѣдствия не може да има“, казватъ обикновенно. На хѣрата се струва, че малкото или слабо опивание и слабо затѣмняване на съзнанието нѣма важно влияние. Ала да се мисли така е еднакво съ това, че ако ударимъ часовника въ камѣкъ ще поврѣдимъ вървѣжъ му, а ако туримъ пепелчинка между чарковѣтъ му, то това неще го поврѣди.

Главната работа, която движи всичкия човѣшки животъ произлиза отъ движението на рацѣтъ, краката и кръста човѣшки и въ съзнанието. Да направи човѣкъ нѣщо съ крака и рацѣ, прѣди всичко трѣбва да стане извѣстно измѣнение въ съзнанието му. Това именно измѣнение и опредѣля всичкитѣ послѣдующи дѣйствия на човѣка. Тѣзи измѣнения почти всѣкога биватъ малки и почти незабѣлжителни.

Брюлловъ поправилъ на ученика си етюдъ. У-

ченика като погледналъ на измѣнившия се етюдъ казалъ: „Ето, че мнѣничко го бутнахте и той съвсѣмъ другъ е станалъ.“ Брюлловъ му отговорилъ: „Искусството само тамъ се начева, гдѣто се почнува отъ мнѣничко.“

Това изрѣчение е поразително вѣрно и не само по отношение къмъ искусството, но и къмъ цѣлия животъ. Може да се каже, че истинския животъ се начева тамъ, откъдѣто се начеватъ безкрайно малкитѣ и почти незабѣлзани единични атоми на измѣненята.

Истинския животъ произхожда не тамъ, кѣдѣто се извършватъ голѣмитѣ външани измѣнения, кѣдѣто се мѣстятъ, сблъскватъ, биятъ и убиватъ единъ другъго хѣрата, а тамъ, кѣдѣто се извършватъ мнѣничкитѣ дифференциални измѣнения.

Истинския животъ на Раскольниковъ се е проявилъ не тогава, когато той убивалъ бабичката или сестра ѝ.

Като убивалъ самата бабичка, а особено сестра ѝ, той не живѣлъ истински животъ, а е дѣйствувалъ като машина, извършвалъ това, което не можеше да не извърши: пуцаше този крушумъ, съ когото отдавно бѣ напълнилъ смъртоносното си оръдие. Едната бабичка убита, едновременно и другата прѣдъ него, бравдата въ рацѣтъ му.

Истинския животъ Раскольниковъ се проявилъ не въ онова врѣме, когато той срѣщналъ сестрата на бабичката, а тогава, когато още не бѣ извършилъ никакво убийство, не билъ на чужда квартира съ цѣлъ да извърши убийство, нѣмалъ въ рацѣтъ си бравдата, нѣмалъ въ подплатата на палтото си качка за бравдата и въобще не мислѣлъ още за бабичката, а като лежалъ на диванчето въ квартирата си не мислѣлъ за бабичката и за това, дали може

или не по волята на едного да се истрие отъ лицето на земята непотрѣбния и врѣденъ другъ човѣкъ, а расъждавалъ за това, трѣбва ли той да живѣе или не въ Петербургъ, трѣбва или не да взема пари отъ майка си и пр. прѣдмети, които се не косвали до бабичката. И ето, че тогава въ тази съвършенно независима дѣятелность на живота, сж се рѣшавали въпроситѣ, да убие или не бабичката. Тѣзи въпроси сж се рѣшавали не тогава, когато той, като убилъ едната бабичка, стоялъ прѣдъ другата съ бравдата, а тогава, когато той не дѣйствувалъ, а само мислѣлъ, когато работѣло само едно негово съзнание, а въ това последното ставали мнѣнички измѣнения. И ето че въ това врѣме бива особено важна за правилното рѣшение на възникналия въпросъ най-голѣмата ясность на мислитѣ; тогава именно една чаша вино, ракия или едне цигарка, могатъ да побъркатъ правилното рѣшенне на въпроса, да се прѣмахне това рѣшенне, могатъ да заглушатъ гласѣтъ на съвѣстѣта и да съдѣйствуватъ за рѣшенieto на въпроса въ полза на низката животна природа, както това е станало съ Раскольниковъ.

Мнѣничкитѣ измѣнения въ човѣшкия темпераментъ, а отъ тѣхъ — и най-голѣмитѣ и ужасни послѣдствия. Отъ това, какво ще стане, когато човѣкъ се рѣшилъ и почналъ да дѣйствува, може да се измени много материално, могатъ да погинатъ богатства, хореки души, но нищо не може да стане повече отъ това, което е залѣгнало въ човѣшкото съзнание.

Осъ мнѣничкитѣ измѣнения, които ставатъ въ облоостѣта на съзнанието, могатъ да произлизатъ най-невъобразимитѣ по значителността си послѣдствия, за които не сжществува прѣдѣли. Ю. К. (слѣдва).

макаръ иъкаеи и да е Българогласна, нъ се гърче. Точно зарадъ съществуването на тѣзи срѣднѣ частъ не ни понася преспособлението на въпросни членъ, защото тази частъ, макаръ днесъ и да се гърче твърде много, това прави поради исторически прѣдания и прѣди всичко поради църквата, която ги подържа и която употребява и си служи съ Гръцкиятъ езикъ, тѣзи частъ, казвамъ, при всичкото си днесъ гърчолѣние и любовъ къмъ Гръцката писменостъ и Патриаршия, утрѣ, съ приспособлението на 23-ий членъ, поради езика съществува опасностъ за сливане съ севѣрната частъ и да направи меншество въ нея страна. Езика, както виднѣтъ, е голѣма връзка и привлича въ примкитѣ си множествата. Както се днесъ работитѣ въ Македония, ний днесъ пакъ владѣемъ и имамъ болшинството. Защото както тия що се именуватъ Власи (Куцувласитѣ) и Албанцитѣ и днесъ и въ бѣдѣще ще бѣдѣтъ съ насъ при всичкитѣ сплѣтнѣ, които постави Ромжиската пропаганда.

Подиръ много обори върху този въпросъ, на ко- нецъ Г-нъ Драгоми, заключилъ както слѣдва:

Спорѣдъ мене, чуда се, какъ можамъ да противосто- имъ въ Македония, на онѣзъ страшна война, която бѣ- ше се подигнала срѣщу ни. Всичкитѣ свѣтъ е противъ насъ. Българитѣ се противъ Гърцитѣ, защото никой грѣкъ не става Българинъ — Схизматикъ, — Сърбитѣ се противъ Гърцитѣ, защото никой Грѣкъ не станалъ Сърбинъ. Австрия чрезъ пропагандата на католическитѣ попови е противъ Гърцитѣ, защото никой Грѣкъ не е станалъ Католикъ, които направиха нѣколко хиляди Българи, като се откъснѣха отъ вѣрата си. Романитѣ се противъ Гърцитѣ, но Влахомакедонцитѣ (Коцувласитѣ) останаха и оставатъ въ прѣданията на бащитѣ си, съ исключение на малцина на които се плаща, Албанцитѣ срѣщу Гърцитѣ и Турското управление е така противъ Гърцитѣ. Султана знае най малкитѣ подробности вси- чко това що се случва въ Македония и се старае да не остава да господствува въ Македония нѣкое голѣмо плѣ- ме. На Султана собствено се дължи възбужданieto на Албанското чувство и днесъ се заобикаля въ полатинитѣ отъ добри Албанци. Направихъ всичкитѣ тия заобикола- ния за да Ви дамъ да разберите, че и какъто се днесъ работитѣ въ Македония, не ни понася подъ никой на- чинъ преспособлението на 23 членъ отъ Берлинскитѣ договоръ. Най важното е това, че което понася на Бъл- гаритѣ и Сърбитѣ, не е възможно да понася и на насъ. Интереситѣ ни са толкова противоположни съ Славян- скитѣ, щото и слѣпийтъ види, че което понася на про- тивникитѣ ни, намъ не понася. Спорѣдъ мене казалъ . . прѣдпочитамъ да завия една чалма на гла- вата си, прѣдпочитамъ да стана Турчинъ и да кама на Султана: — „Недѣй, за Бога приспособява 23 членъ защото сме загубени както Вицъ, тѣй и Ний!“

Бъл. Р. Ето Ви читателю справедливостъ на единъ Гръцки държавенъ мъжъ, който е направлявалъ външната политика въ Гърция съ години, и който може утрѣ да я направлява! Г. Драгуи билъ прѣдпочиталъ да гуди Чалма и да се потурчи, ако само султана прес- способилъ 23 чл. отъ Берл. договоръ! че отъ това по голѣма Гръцка злоба можели да бѣде? Гърцитѣ, които се биле най голѣмѣтъ врагове на нашата народностъ, още отъ старо време, трѣбва да признажтъ и да се убеджтъ въ голата истина, че Македония е Българска, въ нея нема Грѣкъ и не трѣбвва да има, защото не сж Гърцитѣ които ще можатъ да се наричатъ господаритѣ на Македония. Зошто толкова се страхува Г. Драгуи, ако се приспособи за Македония чл. 23 Бер. Договоръ? нали сж Гърци въ Македония? за тѣхъ по дебрѣ ще бѣде, защото като болшинство, ще да можатъ да се раз- виватъ свободно и малцината българи, както казва Г. Драгуи, ще се съвжтъ въ Еленското море, ще пригърнатъ Еленската цивилизация! Жално, но много жѣсно. Маке- дония е Българска. Имаме граница — Санъ - Стефанска България, това е идеала на България, така ние завѣща- нето отъ покойниъ Царъ Освободителъ Александаръ II-й

С М Ъ С Ъ

Афоризми

Измѣната е поезия на брака

Единъ отъ най-рѣшителнитѣ човѣци маже да се нарече тозъ, който не би се побоялъ да се нарѣ- че страхливецъ

Най-добрата прѣпорѣка за жената е умраза- та къмъ нея отъ страна на други жени.

Най-легкия начинъ за да станешъ щастливъ е, да обикнешъ нещастнието.

Много поручения сж единственната гаранция за честния човѣкъ.

За дѣйствително свободенъ се счита този, който не цѣни общественото мнѣние.

Отличителната черта на добритѣ човѣци се състои въ това, че тѣ пѣлзятъ прѣдъ лошитѣ.

Нищо не може така да подържи въ човѣка лю- бовта къмъ свободата, както брака.

Най-добрия отъ човѣцитѣ го повече мжжъ съвѣстѣта, когато той не отмѣсти на оскърбителя, отколкото да обиди невинния.

Таланта е способностъ вѣрно да прѣдаванъ то- ва, което не чувствувашъ.

Главното прѣимущество на гениалнитѣ човѣци е това, щото случайната, казана отъ тѣхъ безсмис- лица да се счита за мадростъ.

Идеала на хитростъта е способностъ да се прѣстрѣвашъ правъ.

Нѣколко думи за избора на настоятелство за Пльвенското Обществено Образователно Дру- жество „Съгласие.“

Не можемъ да откажемъ въ справедливостъта на истината, че въ продължение на двѣ години врѣме, мно- зина отъ членовѣтъ на това дружество сж биле поканва- ни да исплащатъ членскитѣ си вносове, безъ да знаятъ нѣщо за отчета и състоянието на дружеството. Наконецъ дочакахме да прочетемъ испратената ни отъ старото на- стоятелство покана да присѣтствуваме за избора на ново настоятелство и слушание отдавно очаквания отчетъ, което нѣщо трѣбваше да стане на 27-ий Августъ т. г. Събраха се около 27 души членове, отъ поканенитѣ около 130 души. Значи нѣмало $\frac{1}{3}$ частъ отъ членовѣтъ и за това засѣданието се отложи за другата недѣля. Причи- ната на тази апатия за присѣствие и участие въ тази общественна работа, гдѣто нѣма борба за кокалъ, мнози- на преписваха на случайното съпадение на обстоятел- ството, че въ сжщия денъ се очакваше да прѣстигне въ града ни Г-нъ министиръ Д-ръ К. Стоиловъ, та уатъ, като имало мнозина заинтересувани отъ свѣжданието си съ високия ни гостенинъ, не можѣтъ да се явѣтъ на засѣдание. Получихме, и се расписамъ и на втората по- кана за сжщата цѣль да се явимъ на 3-ий того Причинна за отектвнието ни вече нѣмаше, а при това видѣхме се събрали само около 30 души. Понеже въ устава на дру- жеството гласило, че на 2-ро засѣдание може да се нап- равѣ изборъ съ колкото и да бѣде членове, то и оста- нахме да гласуваме. Прѣди всичко ще кажемъ, че тукъ е мѣстото пакъ за думитѣ на неоцѣнимия нашъ свѣрѣ- мененъ поетъ: „Бай Ганю на изборъ.“

Отъ състава на старото настоятелство за цѣрния изборъ бѣше само прѣдсѣдателя, а всички други отежт- ствуваха, за сегашния изборъ бѣше само подпрѣдсѣдателя и подкасенеръ; послѣдния и не дочка за резултата отъ избора, понеже разбра, че ще бѣде пакъ избранъ за та- кѣвъ, ако да не бѣше на лаце Т. Върдаровъ.

Ехъ любезний читателю! много добрѣ си направилъ, ако не си присѣтствувалъ и на този изборъ, че едва ли щѣше да се успокоишъ да пообѣдвашъ и да си поспишъ спокойно въ Божие правдинчелъ денъ. Ама ще попиташъ защо? — Да ти кажа:

Можешъ ли ти, като безпристрастенъ човѣкъ, да глѣдашъ, какъ Стамболовитѣ хорица които искатъ, вида се, за гнилѣтъ крака да го държатъ изъ гроба, че турятъ столъ до столъ партизанскитѣ си низки и подли дертове рѣдомъ съ дѣятелностъта си по ученолюбивото и градеко добро? — Знаемъ, че ще ни кажешъ „не“? Можешъ ли да глѣдашъ, какъ се побутваха въ хлѣбоцитѣ и си казваха, че отъ „нашитѣ сж малцина и трѣбва да направимъ за нашитѣ кандидати повече бюлетини“? ахъ „не“! ще кажешъ. Можешъ ли ти да глѣдашъ равнодуш- но на нѣкой разваленъ нравственъ хора, които отъ на- чалото на годината, на може би и по-одавно, не сж си виѣсли скромнитѣ лепти за читалището, и така безсрамно си показватъ мутритѣ да бравятъ тамъ кдѣто имъ нѣе мѣстото?! — съвѣмъ „не“! ще ни кажешъ. Ами можешъ ли наконецъ да чешѣтъ какъвъ бѣ резултата на всичко това „водение за носъ“ и срамотна гюралтия, ако ти кажимъ, че единъ отъ горесписанитѣ се удостоява да борави на прѣдсѣдателско мѣсто, а други се избиратъ за членове, свѣтъници и въ контролни комисии?! Ти щѣше да си избереши изходния изтъ, възъ изъ вратата на събранieto, което и направи въ полза на личното си спокойствие ха! ха! ха! браво!

Чл. 4 отъ Дружествения уставъ гласи така: члено- вѣтъ на дружеството се дѣлятъ на дѣйствителни и бла- годѣтели; за дѣйствителни членове се приематъ ония лица, които слѣдъ записването си за такива, внасятъ рѣдовно ежемесѣчнитѣ си вносове, а за благодарителни се приематъ всички лица, които подарятъ на дружеството въ пари или прѣдмѣти 10 и повече лева. —

Чл. 38 Гласи така: Дѣйствителнитѣ членове сж длжжни да внасятъ ежемесѣченъ вносъ по 1 левъ въ дружеството, въ прѣдплата. Желаящитѣ могатъ да прѣд- платятъ вносовѣтъ си за колкото мѣсеци искатъ. —

Чл. 39 — който не си внесе вносътъ д 3 мѣсеца по рѣдъ, поканва се да направи това до истичанието на четвъртиъ мѣсецъ, въ противенъ случай, тоу се ис- ключава изъ списѣцитѣ на дружествениитѣ членове по рѣшението на настоятелството. —

Чл. 40. Дѣйствителнитѣ членове на дружеството се ползватъ съ права на избиратели и избираеми въ на- стоятелството и пр. —

Ний питаемъ Г. г. инициаторитѣ на този изборъ: дали тѣ си направиха трудъ да спазятъ тѣзи закони за друже- ството правила срѣмо господата: Тодоръ Табаковъ, Тодораки Цвѣтковъ, Коста Хинковъ и Евстатиъ Сла- вовски, ако тѣзи лица сж избрани безъ да удовлетвори- ватъ нито на единъ отъ цитиранитѣ членове на устава,

Е, Господа защо Ви трѣбваше въ такъвъ случай дру- жественъ уставъ?!

Питаемъ, прочее, защо всичко това става така, а не както би трѣбвало да бѣде? — А ето защо ще ви кажа: Наедно съ въпроса за градеката ни библиотека стои и тѣзи въ исплащанието на читалищното здание, за което е сключенъ контрактъ съ подрѣдчикъ да се направи то за около 85,000 лева, нѣ относѣтъ ужъ вложили прѣсти въ на направата на това здание прочутитѣ наши Пльбенски цинцари (Компанията) та зданието станало тамамъ за 100,000 лева и сега ни е страхъ, че ще имаме глагобо- лие за исплащанието на зданието, та по неволя ще бж- дежъ принудени да направимъ отстъпка и да поднѣсемъ като жертва на дерговетѣ си листата на тържната коми- ссия, за да се пѣлзятъ думитѣ на Пльбенския пророкъ искавани въ брон на в. „Недѣля.“

Не, Господа! — това не принася честь на Вашата интелигентностъ. Послушайте справедливия гласъ на него- дуващето ни, за да се не чешите отнесѣтъ тамъ, кдѣто Ви не сърби Ако въ душата Ви още съществуватъ качествата, съ които се гордѣе всѣки интелигентенъ Пльбенски гражданинъ и, ако Вий колко годѣ мѣлѣте за доброто, което до сега е събирало парче по парче, то дайте мѣсто на спаведливия гласъ и правете това, което Ви диктува съвѣстѣта, а главногo - беспристрастие и справедливостъ. —

Споредъ насъ, Вий трѣбваше да си изберете та- кѣвъ уставъ за това настоятелство, щото хората му да сж обични на всичкитѣ ни граждани и достойно да за- нимаватъ тѣзи почетни мѣста, а тогава разбира се че, щомъ се има къмъ тѣхъ общественно довѣрие, може всичко да се работи и прѣкрасенъ резултатъ да се полу- чи. —

Що се касае до зданието, то ни се иска да вър- ваме, че въпроса за него не прѣдставлява нѣкакъвъ Гор- диевъ възелъ за едно енергично и дѣятелно настоятел- ство и то ето защо:

Ако присмѣтнемъ приходитѣ, които има за сега дружеството и, при благоприятни обстоятелства можѣло би да има, то ще видимъ слѣдующето: Градекия свѣтъ плаща 3000 лева годишнина, отъ насъ на кафенето 900 лева отъ адвокатъ писалище 400 лева отъ Дружество- то „Напрѣдъкъ“ 300 лева, отъ Земледѣлческата каса 480 лева отъ прѣдставления, вечеринки пр, най малко 4000 лева отъ постоянната комиссия 1000 лева и отъ членскѣ вносове 4000 лева, то ще подутитѣ годишенъ приходъ на 14,080 лева, съ които пари ще можете и библиотека да подържате, па и зданието да исплатитѣ най-много за 12 — 15 години врѣме. Ала както Ви оти- ватъ сега работитѣ, то не само здание, ами рискувате единъ денъ и библиотеката да закриете. Ако-ли най- сетнѣ е толкова труденъ въпроса, то оставете зданието на сждбата му, а се заемете само съ библиотеката. —

ИЗЪ ДОПИСКИТѢ НИ

Господинъ Редакторе,

И така камбанѣтъ продължава да си чука всѣки денъ и да испраща по нѣколко мъртви тѣла за опзи свѣтъ, — тѣла, които до като е джхалъ живота въ тѣхъ — сж могли да поживѣжтъ, ако сж били на друго мѣ- сто, само не въ нашия градъ, но pardon (защото можѣтъ ни кажа днешнитѣ управници на града, че „който е бо- левъ, никакви климати не можѣтъ му помогна“!), да оста- вимъ болнитѣ, а да видимъ тия, които сж готови да се разболѣжтъ и никогато вече да не станатъ при такива хигиенически условия въ градѣтъ ни.

Господи Боже нашъ! Нѣма ли хора по мѣжду на- шитѣ управници въ града, които до се заинтересуватъ?

Ний ще има нѣкой който да откаже, че първото условие за да може човѣкъ да се радва на всичкитѣ блага въ живота е здравнието! Налѣ човѣкъ като е здравъ, тогава мисли за други работи? Ако има нѣкой да отрече тая истина, най искрено ще го съжаляваме!

Въ състояние ли е да разбере нуждитѣ на градѣтъ ни отъ хигиеническа гледна точка, нашия Кметъ? Какво е това баснословно мѣчанье джанамъ, какъвъ е тоя бас- нословенъ обскурантизмъ? Ако кмета не чува сухитѣ пе- ристорени кашлици на охтичавитѣ, ако той не вижда блѣдитѣ нежхнали лица, то нека чѣе черковния звонъ: той е най добрия знакъ да му обади, че въ Пльбенъ мржтъ хората! А понеже смъртъ безъ причина не бива, остава кмета да види и да се убѣди, че $\frac{3}{4}$, да не ка- жемъ всичкитѣ смъртни случаи, произлизатъ отъ отров- ния въздухъ на нашия градъ. Питаемъ, ний гражданинѣтъ — данѣкоплатци — защо кмета етиска парата и се прѣд- ставя, че ги харчи за най полезни работи? И ако ги харчи за най полѣзни работи, какво по полѣзно нѣщо отъ здравнието? трѣбва при това да забѣлжимъ, че отъ както е той на властъ нищо ново не сме видѣли (pardon — само една чушма и една джамия на циганитѣ — бла- годѣтели). Щомъ като е така за какво има да икономи- сва кмета паритѣ на гражданитѣ, когато послѣднитѣ ис- катъ здравъ климатъ?

Като се вижда, че е некадженъ, нашия кметъ, за- що си не даде оставката; нали казалъ прѣдъ нѣкой ли- ца, че само една година ще кмететвува? (Майки такова „тлжсто кокалъче“ оставали се! Р.)

Нашия градъ и така е въ трапъ, и така е заду- шенъ. Ако не вземемъ подъ внимание: зараситѣ съ жа- бунякъ локви, боклукитѣ по барата и гноинитѣ нарцали

и други нечистотии, които тя влечи от болницата, нужните край пътя, покрай който не може човек да прѣмине и да не си запуше носът, нечиститѣ улици съ нядути по тях котки и кучета, — единъ денъ вѣрвай-те нашия градъ ще прилича на единъ видъ „днѣръ бекиръ“, дѣто ще се испращатъ на заточение всичкитѣ държавни прѣстѣпници, отъ нѣкое ала стамболовъ, правителство, както сж прѣсѣли — Французитѣ по прѣди своитѣ прѣстѣпници въ лешия. съ отровенъ въздухъ, градъ — Кайена.

Ако кмета вижда всичко, а не работи, не можемъ тогава да го не уподобимъ на една протоплазма, която само заема мѣстото си, а никакво движение не показва. Така е то съ натрапенъ Кметъ! Единъ гражданинъ.

Б. Р. Лжи се нашия дописникъ като казва, че кметътъ ни не вършалъ нищо, или извършилъ твърде малки работи, ами че настоящия ни кметъ не направилъ и добавачната частъ на училището *Мария - Луиза*? а това малко нѣщо ли е? Хичъ толкова голѣма работа да се извърши само за 17 — 18 хиляди лева, та това е баднава! 18 хиляди лева! та какво може да направи човекъ съ толкова малко пари? Но лошитѣ язици нѣматъ работата, пакъ и Плѣвненското вино и то, често пъти става причина да се искаватъ нѣкой тайни, които не би трѣбвало да се знаятъ: тъй на припѣръ. Изъ града се говори че Г. предприемача на училището *Мария Луиза*, една вечеръ подъ влиянието на Бахуса — (in vino veritas), призналъ прѣдъ трима души въ едно кафене, че въ постройката на това училище дадено на предприемачъ по добро-волно съгласие, билъ съдружникъ и кметътъ г. К. Хинковъ.

Ако всичко което се говори палѣе истена, то нашия дописникъ, нѣма право да се сърди на г. Кмета, че билъ стискалъ градскитѣ пари: понеже той ги харчи дѣйствително за най полезни работи. Ами че отъ училище по полезно нѣщо имали? ама други можалъ да извърши същата работа за 8,000 лева, та кой ви пита вастъ Господа? Г. Хинковъ, прави близо до училището нова къща, друга година кога не бѣше кметъ, не е ималъ вѣрме да прави къща, ами тая година, когато търговията у насъ въ Плѣвень се намѣрва въ най цвѣтуеще състояние та не позволява на г. Хинковъ да излѣзи отъ общината. 300 лева, сж това на мѣсець, кога може да му искара закусилата мазя. Живѣемъ въ градътъ, та виждаме течението на търговията. Г. Хинковъ, трѣбова да се погрижи и опровергай този слухъ.

ОБЯВЛЕНИЯ

Плѣв. Окол. Спест. Акционер. Земледѣлческо Дружество:

„НИВА“ ИЗВѢСТІЕ № 1574

Управителний Сѣвътъ на Дружеството на основание чл. 53 отъ устава съобщава на Г. Г. акционеритѣ си за знание Отчета за положението на Дружественнитѣ работи прѣвъ първото полугодие на тая година, прѣдставенъ отъ директора:

„До Управителний Сѣвътъ на Плѣвненското Окол. Спестително Акционерно Земледѣлческо Дружество „НИВА“

Въ г. Плѣвень

Отчетъ

ЗА

Положението и движението на дружественнитѣ работи прѣвъ първото полугодие на текущата 1895 година.

Господа Сѣвътъници!

Съгласно чл. 53 отъ Дружественний Уставъ, честь имамъ да Ви прѣдставя отчетъ

за състоянието на дружественнитѣ работи прѣвъ първото полугодие на текущата 1895 г. както слѣдва:

Спорѣдъ извлѣчението отъ дружественнитѣ книги, общата сума на операциитѣ на Дружеството, прѣвъ първото полугодие отъ тая година, възлиза въ приходъ и расходъ на ср. л. 992,733.05, а по корреспонденството, на Българската Народна Банка, изпълнявано отъ Дружеството, операциитѣ възлизатъ на л. 1,354,155.29.

Движението на операциитѣ е слѣдующето:

I Дружественни.

Активна на равностѣтката:

Заеми направени на 2170 лица - землед.	ср. л. 957,368.50
Въ имотъ	802.80
Повърнати лихвени влогове	17,932.—
Платени лихви на частнитѣ лихв. влогове	855.30
„ „ „ Банка срѣщу зает. сумми	9,448.96
Наемъ за помещението на Д-то канцел. раз. и др.	с. л. 799.77
Съдържание на служащитѣ	3700.—
Недоборъ отъ мѣсечни вносове	94.—
Наличност на 30-ий Юний т. г.	1731.72
	992,733.05

Пасивъ:

Капиталъ на Др-вото на 1 Януар. 1895 г.	ср. л. 168,137.80
Мѣсечни вносове на акциитѣ за 6 м-ци	30,000.—
Лихви получени срѣщу раздаденитѣ заеми:	
„ „ за първото полугодие:	27,000.—
„ „ „ второто	12,276.48
Комисионна и др. случайни приходи	1,874.73
Глоби за просроченитѣ вносове	1,255.—
Отбиви отъ препродадени акции	188.13
Заемъ отъ Българ. Нар. Банка	307,661.41
Частни влогове	53,715.—
Оставени на съхранение	24,350.—
Повърнати заеми	366,274.50
	992,733.05

II. На Българската Народна Банка.

До 30-ий Юний т. г. по корреспонденството на Банката сж разрѣшени и отпущнати, чрѣвъ Дружеството, слѣдующитѣ заеми:

Тримѣсечни на разни лица на сума л.	339,150.—
Разрѣшени текущи смѣтки	277,000.—
Сключени ипотечни заеми	184,200.—
Инкасирани Банкови полици	553,805.29
	1,354,155.29

Наличния дружественъ капиталъ къмъ 1-ий Юний т. г., като се извадятъ окончателнитѣ расходи, се намира въ това положение:

Активъ:

Пертфелъ (въ записи)	ср. л. 591,094.—
Въ имота	802.80
Наличност въ кассата	1731.72
Недоборъ отъ вносове	94.—
	ср. лева. 593,722.52

Пасивъ:

Капиталъ на 1-ий Януарий т. г.	ср. л. 168,137.80
Мѣсечни вносове на 6 мѣсеци	30,000.—
Чиста печалба за първото полугодие	15,513.83
Лихви постѣпнили за второто	12,276.48
	ср. л. 225,928.11
Заемъ отъ Българската Нар. Банка	ср. л. 307,661.41
Частни лихвени влогове	35,783.—
Съхранявани сумми	24,350.—
	593,722.52

Всѣка една акция има на 30-ий Юний т. г. стойностъ л. 42.73.03/00 както слѣдва:

На 1-ий Януарий 95 г. възлизаше на ср. л.	33,62.77/00
Вносъ за 6 мѣсеци по 1 л.	6.—
Чиста печалба за първото шестмѣсечие	3,10.26/00
	ср. л. 42,73.03/00

Всичкитѣ дружественни акции (5000) сж намиратъ въ владѣнието на 2008 акционери.

Дружеството раздава капитала си подъ лихва 10% год., а е спечелило за първото полугодие 20% годишенъ процентъ, уголеменъ отъ комисионитѣ, отъ случайнитѣ постѣпления и отъ печалбитѣ, добити отъ приетитѣ въ обрѣщение частни и Банкови капитали. Тѣзи извънредни печалби, като покриватъ расхода по издържанието на Дружеството отъ 4499 л. 77 ст., даватъ единъ значителенъ излишъкъ, който уголѣмява печалбитѣ на Др-венний капиталъ съ 15.35% год.

Директоръ: Ст. Д. Коларовъ

Управителний Сѣвътъ на Дружеството, като намѣри този отчетъ за точенъ, постанови да се публикува за знание на Г. Г. Акционеритѣ.

Предсѣдателъ: В. М. Биволаровъ.

Подпредсѣдателъ: Д. Симеоновъ

Членове:
К. Станевъ
Ив. Николовъ
Хр. Дѣковъ
Цв. Влаховъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Дава се подъ наемъ помѣщението на досегашний биренъ складъ край града Плѣвень.

За споразумение до Апостолъ Пековъ тукъ.

2 — 4

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1905

Подписаний Ив. А. Гърковъ Сждеб. Приставъ при Плѣв. Окрѣженъ Сждъ на 1-й участъкъ на основание изпълнителний листъ отъ 9-й Августъ 1894 год. подъ № 3682 издаденъ отъ П-й Плѣвненский Мировий Сждия въ полза на Дахматъ Мех. Ефенди отъ гр. Плѣвень срѣщу Стѣянъ Стояновъ отъ с. Дисевица за 75 лева и др. раз. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 4 Октомврий и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдующитѣ недвижими имоти а именно:

1). Една нива въ Дисевишкото землище въ жѣстнотѣта „Дисевишката Бара“ около 8 декара при сѣсѣди Цвѣтко Пановъ, Илия Нановъ, пакъ и Джбнишката Бара оцѣнена за 160 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ Желаящитѣ Г. Г. да купятъ продаваемитѣ се имоти умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень всѣ ки присѣственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто могатъ да пригѣждатъ и книжката относящи се по проданта гр. Плѣвень, 17 Май 1895 год.

Сждебенъ Приставъ Ив. А. Гърковъ
Дѣло № 371 отъ 94 год.

1 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

Акцион. Спестит. Дружество „Гирдапъ“ въ Руссе основано въ 1882 г. Основенъ Капиталъ 1,100,000 лева зл.

Има честѣта, да обяви на жителитѣ въ гр. Плѣвень и окрѣгѣтъ му, че то желай за въ бѣдѣще да разшири кръгѣтъ на своитѣ банкерски операций, както другагдѣ въ България, така и въ гр. Плѣвень, чрѣвъ Агента си Г-нъ Петко Н. Пѣевъ.

Дружеството „Гирдапъ“, дава подъ лихва пари съ 10% съ срокове отъ 3 до 6 мѣсеци подъ лична гаранция, приема полици въ шконтиране, дава срѣщу влогъ на скжпоцѣнни вѣщи съ една рѣчь върши всички търговски операций, които едно банкерско учрѣждение може да извършва. Дружеството „Гирдапъ“ съ цѣлъ да привлече свободнитѣ капитали, плаща за сега слѣдующитѣ лихви:

За безсроченъ влогъ по 5% год.
За годишенъ влогъ . . 6% „

Текуща лихвенна смѣтка (тегление чекове) 4% год.
За повече отъ година и половина . . . 7% „

Като извѣстявамъ за горнето распорѣждане на Дружеството „Гирдапъ“ Приканвамъ нуждающитѣ ся отъ заемъ, или да си вземѣтъ свободний капиталъ, ако имъ стане нужда, било шконтиране на полици, както и за други търговски операций, да се отнесжт до подписаний, който за бѣдѣще остава като Агентъ-Кореспондентъ на него Дружество. — Сжщо така може да се даватъ допълнителни разяснения. —

Петко Н. Пѣевъ,